

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1572/2024
11.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., село ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Миљковић, адвокат из ..., против туженог "Ниш – Експрес" доо Ниш-Чамурлија, чији је пуномоћник Јована Младеновић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца АА и ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 184/2024 од 21.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца АА и ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 184/2024 од 21.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца АА и ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 184/2024 од 21.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 184/2024 од 21.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 166/23 од 21.09.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да им тужени на име мање исплаћене зараде исплати појединачно одређене новчане износе са законском затезном каматом за одређени период, све ближе наведено у ставу првом, другом и трећем изреке првостепене пресуде и обавезани тужиоци да солидарно накнаде трошкове поступка туженом у износу од 68.450,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци АА и ВВ благовремено су изјавили ревизију позивом на члан 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23), из чије садржине произлази да исту побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињенично стања и погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи разлоге тужилаца за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

У овој правној ствари, правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужилаца за исплату мање исплаћене зараде, у чињенично-правној ситуацији да је тужени тужиоцима уз њихову сагласност део зараде уплаћивао на интерну електронску платну картицу, коју су тужиоци користили за куповину робе и услуга у објектима тужиоца, све у складу са Одлуком туженог о начину исплате зараде. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд налази да у конкретном случају није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Оцена о основаности тужбеног захтева условљена је утврђеним чињеничним стањем, које се не може побијати у поступку по ревизији. У образложењима побијаних пресуда изнети су правни разлози на којима су засноване у одговарајућој примени материјалног права, тако да не постоји ни потреба за новим тумачењем права. Из навода ревизије не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се цени применом члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба ради исплате поднета је 23.01.2023. године од стране тужилаца АА, ББ и ВВ, који се у смислу члана 205. и 206. ЗПП, сматрају обичним супарничарима. Према члану 209. ЗПП, сваки супарничар је самостална странка у поступку и његове радње или пропуштања не користе, нити штете другим супарничарима. Зато се код обичног супарничарства вредност предмета спора одређује према вредности сваког појединог захтева. За оцену дозвољености ревизије узима се у обзир појединачно вредност тужбеног захтева сваког од супарничара, а не збир свих тужбених захтева.

Имајући у виду да је у овом спору образована процесна заједница обичних активних супарничара и да вредност предмета спора побијаног дела

правноснажне пресуде за сваког од супарничара не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**